

gerne være, det vil blive vanskeligt; det ærede Medlem havde vistnok Ret i denne Betragtning. Men selv om det er vanskeligt, er det dog muligt, at det var gør ligt. Og det ærede Mindretal vilde jo dog have den Tilfredsstillelse gennem en Kommissions Arbejde at kunne faa denne deres ideale Tanke om den rene Statspension drøftet der. Saa allerede af den Grund synes det mig, at Partiet maatte med Glæde slutte sig til Tanken om Nedsættelse af en Kommission.

Med disse Ord skal jeg saa foreløbig slutte og tillader mig endnu kun at henstille Forslaget til den højtærede Indenrigsministers og det høje Tings Velvillie.

Rørdam: Som Medforslagsstiller til dette Forslag vil jeg ogsaa give det min varmeste anbefaling. Jeg skal ikke gaa meget i Detailler, da denne Sag jo allerede i Fjor har været Genstand for vidtløftig Behandling, ikke alene her i Tinget, men ogsaa i et Udvalg. Jeg tror ligesom den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, at den eneste Vej, man kan komme frem ad, er at faa nedsat en Kommission om Sagen. Jeg tror, at Sagen er af saa stor og vidtrækkende Betydning, at det vilde være i allerhøjeste Grad ønskeligt, hvis en saadan Kommission kunde blive nedsat. Og jeg tvivler ikke paa, at vi have tilstrækkelig dygtige Kræfter, der kunne arbejde i en saadan Kommission og fremlægge et godt Resultat af deres Arbejde.

Da jeg i Fjor havde Ordet i denne Sag, tillod jeg mig at henvise til de udmærkede Resultater, man havde i Tyskland af den tyske Folkeforsikring. Der blev den Gang fra Socialdemokratiets Side gjort gældende, at man ikke var tilfreds med de Resultater i Tyskland. Jeg har siden den Tid haft Lejlighed til personlig at undersøge Sagen paa mange forskellige Steder i Tyskland, og jeg kom hjem derfra med det allerbedste Indtryk af Sagen. Det var ligefrem saadan, at man i allerhøjeste Grad kunde sige, at man blev imponeret over de udmærkede Resultater, der vare naaede ved Folkeforsikringen i Tyskland. Der var lige stor Tilfredshed med den blandt Arbejdere og Arbejdsgivere og dem, der havde med Folkeforsikringen at gøre.

I den nylig afgivne Betænkning angaaende Tuberkulosen har jeg tilladt mig i en lille Afhandling, jeg deri harskrevet, at fremhæve nogle af de Resultater, som ere naaede ved den tyske Arbejderforsikring. Jeg tør selvfølgelig ikke forudsætte, at Flertal-

let af det høje Tings Medlemmer har læst denne Kommissionsberetning, og jeg skal derfor her fremhæve nogle ganske enkelte Ting. Det viser sig, at der nu i Tyskland er 15 Millioner Mennesker, som ere komme ind under Forsikringen, og disse 15 Millioner Mennesker have igen 20 Millioner paarørende, som direkte eller indirekte faa Hjælp ved Forsikringen. Det vil altsaa sige, at 35 Millioner Mennesker nyde Hjælp i Kraft af den tyske Folkeforsikring. Til Trods for, at det er ret smaa Bidrag, som Arbejderne selv yde, er der tilvejebragt ganske overordentlig store Midler. Invaliditetsforsikringen traadte i Kraft i 1891. Den omfattede i 1898 12,7 Millioner Personer, som i det Aar indbetalte 59 Millioner Mark, medens et lignende Bidrag blev indbetalt af Arbejdsgivere, og Staten betalte 24,4 Millioner Mark. I 1901 havde det ført til, at Forsikringsanstalten havde opsparet en Kapital af 700 Millioner Mark. Til Trods altsaa for, at de ugentlige Bidrag fra Arbejdere og Arbejdsgivere kun ere meget smaa, vare de alligevel saa rigelige, at der kunde lægges en saa stor Sum som 700 Millioner Mark til Side. For disse 700 Millioner Mark er der udrettet ganske overordentlig meget. Der er udrettet saa meget, at der nu f. Eks. staar 80 Folkesanatorier mod Tuberkulose, som have 8,000 Sengepladser til Rede, hvorpaa der aarlig kan forplejes mellem 30,000 og 40,000 Patienter. Det er Folkesanatorier, som for største Delen ere opførte for Folkeforsikringens Midlser, enten direkte eller ved Laan. Efter en Oversigt, som i Fjor blev given af det tyske Rigsforsikringssemdende over de af Forsikringsanstalterne udlaaente Summer til Bygning af Arbejderboliger eller lignende de forsikrede til Gavn kommende Indretninger, var der ved Udgangen af 1901 til Bygning af Sygehuse, Plejehjem, Folkesanatorier, Menighedspleje og lignende velgørende Foranstaltninger udlaaent 108 Millioner Mark. Til Bygning af Arbejderboliger var der anvendt 87 Millioner Mark, og til Forsikringsanstaltens egne Foranstaltninger som Sygehuse, Invalid- og Plejehjem var der anvendt 17 Millioner Mark. Det er saa store Summer, at man ikke kan andet end blive i høj Grad forbavset over, at saa store Beløb kunne komme til Stede ved de smaa Bidrag. Naar man saa husker paa, at der samtidig hermed ydes Arbejderne en Understøttelse i Tilfælde af Invaliditet, at der ikke alene ydes dem frit Ophold paa den Art Sanatorier og Invalidhjem, men